

[Riishøj]

Vi ved heller ikke noget om erhvervslivets afgifter på nuværende tidspunkt. Det vil sige, at der er tre meget vigtige faktorer, som vi ikke kender endnu. Og så længe vi ikke kender dem, er det svært at vide, om målene bliver opfyldt; men dér bliver vi forhåbentlig klogere i løbet af en forholdsvis kort periode.

Hvis det eneste, denne debat skal bruges til, er at udskyde beslutningerne, er det noget af en katastrofe. Det er en katastrofe, hvis vi ikke i dette kalenderår i det mindste kan tage nogle konkrete beslutninger på disse områder, som er så afgørende for, at man opnår de fremskridt, man håber på.

Men jeg håber, at tidsfristerne for konkrete beslutninger bliver korte, og at vi i Energiudvalget i hvert fald kan få foretaget en gennemgang af afgiftssystemet, så vi får taget hul på dette problem. Og jeg har lagt mærke til, at der er indkaldt til en special konference, hvor vi forhåbentlig får endevendt nogle af disse ting og bliver lidt klogere.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg er sikker på, at EF mere fremmer det verdenssyn, jeg har, end det, hr. Riishøj har, men det er vel også derfor, at én af os er tilhænger og en anden modstander.

Men i al stilfærdighed synes jeg, hr. Riishøj burde høre efter, hvad det var, jeg sagde. Jeg har ikke udtalt mig om høje eller lave energifgifter. Jeg har udtalt mig om, at vi skal være med ved bordet ved forhandlingerne, så vi får indflydelse, og det er en helt anden diskussion. Det er simpelt hen – jeg kan da godt afsløre den store hemmelighed for hr. Riishøj – fordi vi 1. januar 1993 ikke ønsker at stå i den situation, at en radikal økonomiminister skal futte til Bruxelles den ene gang efter den anden og få særordninger, som det er sket med 2-døgns-reglen, vi ønsker ikke at stå i den situation, at vi ikke får fjernet den grænse. Vores holdning er, at den skal væk, og vi ved, der er nogle forudsætninger for, at den kommer væk, bl.a. på dette område. Det er vores grundholdning i EF-politikken, og den smitter altså af på vores holdning til energifgifterne. Det er sådan, tingene hænger sammen.

Jeg vil da gerne være med til at skubbe på, så vi i forhandlingerne i Bruxelles får et acceptabelt niveau. Men man kan ikke få et acceptabelt

niveau ved bare at lade de 11 andre sejle af sted og så springe på skibet i sidste øjeblik; det får man altså ved at sidde ved bordet, og det er det, det drejer sig om. Derfor synes jeg egentlig, hr. Riishøjs indvendinger var højst aparte.

Behnke (FP):

Når jeg nu beder energiministeren om at fortælle, hvad regeringens politik er på følgende områder, så er det simpelt hen, fordi jeg synes, at den diskussion, vi har haft, har skabt uklarhed.

Jeg ville gerne vide helt præcist: Er det regeringens intention at få harmoniseret energifgifterne, så de følger det øvrige EF-niveau, og i bekræftende fald, hvornår starter man så det arbejde?

Dernæst vil jeg gerne spørge: Vil man som afløsning for energifgifterne indføre miljøafgifter, og i bekræftende fald bliver det så vitterlig som en afløser for og ikke som et supplement til energifgifterne?

Som det tredje og væsentligste spørgsmål: Hvordan vil dansk erhvervslivs situation være med de nye miljøafgifter kontra den nuværende skattemæssige tilstand, hvor man altså har fradrag for energifgifterne? Vil man også have dette fradrag for miljøafgifterne?

Jeg synes, Folketinget har krav på at få at vide, hvad regeringens præcise politik er. Jeg synes, at indlæggene både fra Venstre og de Konservatives ordfører har sæt tvivl, og den tvivl må vi have bragt af vejen.

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen):

Det fremgår klart af energihandlingsplanen, hvilke overvejelser regeringen vil gøre sig på afgiftsområdet. Andet er der ikke at sige om det. Man kan jo ikke, før man er igennem disse overvejelser, komme til en konklusion. I øvrigt viser det afgiftsmemorandum, som den danske regering har afleveret i EF, og som præciserer, hvorfor Danmark fortsat vil opretholde et højt afgiftsniveau på en række områder, herunder miljø- og energiområdet, klart, hvad regeringens politik er.

Hermed sluttede forhandlingen.